

ADVIES Nr. 1.811

Zitting van dinsdag 17 juli 2012

Problemen met betrekking tot de toepassing van de Decava-regelgeving – Voorstellen tot vereenvoudiging

x   x   x

2.431-1

ADVIES Nr. 1.811

Onderwerp : Problemen met betrekking tot de toepassing van de Decava-regelgeving –
Voorstellen tot vereenvoudiging

Op 15 april 2011 heeft de RSZ de Nationale Arbeidsraad een nota overgemaakt waarin een aantal problemen worden uiteengezet met betrekking tot de toepassing van de Decava-regelgeving en waarin de Raad wordt gevraagd een standpunt met betrekking tot deze problemen in te nemen.

Het Bureau van de Nationale Arbeidsraad heeft de bespreking van deze nota toevertrouwd aan de Commissie Individuele Arbeidsverhoudingen. Bij de bespreking heeft de Commissie een beroep kunnen doen op de gewaardeerde medewerking van de vertegenwoordigers van de RSZ en van de RVA.

Op verslag van deze Commissie heeft de Raad op 17 juli 2012 op eigen initiatief navolgend eenparig advies uitgebracht.

x   x   x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. SITUERING VAN ONDERHAVIG ADVIES

De Raad herinnert er vooreerst aan dat hij zich over het Decava-project dat tot doel heeft de vereenvoudiging, centralisering en harmonisering van alle geld- en informatiestromen met betrekking tot de werkgevers- en werknemersbijdragen op de brugpensioenen en de pseudo-brugpensioenen¹, reeds meerdere malen heeft uitgesproken.²

Omwille van de ingewikkeldheid van de nieuwe manier van werken voor de berekening en de inning van de werknemers- en werkgeversbijdragen op de (pseudo-)brugpensioenen heeft de Raad zich in deze adviezen voorgenomen een evaluatie te maken van de impact en de evolutie van de Decava-regelgeving om op basis van deze evaluatie de regelgeving desgevallend bij te sturen. In zijn advies nr. 1.665 van 22 december 2008 heeft hij bovendien meegedeeld dat hij van plan is na te denken over verdergaande vereenvoudigingspistes zoals de piste om alleen op de aanvullende vergoeding een inhouding te doen.

Het is in dit kader dat de RSZ op 15 april 2011 aan de Nationale Arbeidsraad een nota overgemaakt heeft waarin een aantal problemen met betrekking tot de toepassing van de Decava-regelgeving sinds 1 april 2010 wordt uiteengezet en waarin de sociale partners gevraagd wordt een standpunt in te nemen.

De Raad heeft daarna ook kennis genomen van de nota's van de RSZ waarin een evaluatie wordt gemaakt van het huidige Decava-systeem en waarin voorstellen worden gedaan ter vereenvoudiging ervan, alsmede van de nota's van het VBO en de Unie van Sociale Secretariaten waarin een aantal oplossingen worden toegelicht met betrekking tot bepaalde knelpunten inzake de toepassing van de Decava-regelgeving.

---

¹ Sinds 1 januari 2012 is de notie brugpensioen vervangen door de notie stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag (afgekort SWT) en de notie pseudo-brugpensioen door de notie stelsel van werkloosheid met aanvullende vergoedingen bij oudere werknemers (afgekort SWAV). Om de leesbaarheid te bevorderen werden de benamingen (pseudo-)brugpensioen en (pseudo-)brugpensioneerde behouden.

² Aanvankelijk heeft hij in uitvoering van het IPA van 22 december 2000 de adviezen nr.1.368 van 19 september 2001 en nr. 1.414 van 10 juli 2002 uitgebracht. Na publicatie van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) heeft hij zich uitgesproken over het uitvoeringsbesluit namelijk in zijn adviezen nr. 1.604 van 24 april 2007, nr. 1.644 van 9 juli 2008, nr. 1.665 van 22 december 2008, nr. 1725 van 26 januari 2010 en nr. 1.733 van 16 maart 2010.

De Raad heeft een grondige analyse en evaluatie gemaakt van voormelde nota's en op basis daarvan brengt de Raad onderhavig advies uit.

II. PROBLEMEN MET BETREKKING TOT DE TOEPASSING VAN DE DECAVA-REGELGEVING

De Raad stelt vast dat de voornaamste problemen bij de toepassing van de huidige Decava-regelgeving te maken hebben met :

- de notie hoofddebiteur in geval er meerdere debiteurs³ zijn van de aanvullende vergoeding in het kader van één tewerkstelling omwille van de gebrekkige gegevensuitwisseling tussen de verschillende debiteurs omtrent de identiteit van de hoofddebiteur alsmede omtrent de aanvullende vergoeding die door de andere debiteurs dan de hoofddebiteur betaald wordt, waardoor de hoofddebiteur niet beschikt over de voor de berekening van de werkgeversbijdragen en inhoudingen noodzakelijke gegevens; bovendien is er geen on-line controle door de RSZ mogelijk en een manuele controle is te zwaar en te onzeker;
- de vaak laattijdige en onzekere informatieverschaffing aan de debiteurs nopens het bedrag van de sociale uitkering en de gezinsituatie van de (pseudo-)bruggepensioneerde, hetgeen nog versterkt wordt bij wijziging van deze gegevens ;
- de complexe berekeningen in geval de aanvullende vergoeding niet maandelijks en/of niet tot de pensioenleeftijd of het einde van de periode voorzien voor tijdskrediet wordt betaald (bij volledige of gedeeltelijke kapitalisatie), die nog ingewikkelder worden wanneer er meerdere debiteurs zijn (berekening op de som van de maandelijks aanvullende vergoedingen, berekening van de aanvullende vergoeding die met een andere frequentie betaald wordt en fictief geconverteerd wordt naar een maandelijks aanvullende vergoeding, proratisering van de patronale forfaitaire minimumbijdrage enz.).

---

³ De debiteurs kunnen een werkgever zijn en een fonds voor bestaanszekerheid of een derde zoals een verzekeringsmaatschappij.

Deze problemen hebben een groot aantal door de RSZ vastgestelde anomalieën tot gevolg, waardoor de beheerbaarheid van het Decava-systeem fel bemoeilijkt wordt. Bovendien brengen zij rechtsonzekerheid en een zware administratieve belasting teweeg bij de debiteurs van de aanvullende vergoeding met als gevolg foutieve berekeningen van de bijdragen en de inhoudingen, retroactieve wijzigingen om het te weinig ingehouden deel bij de (pseudo-)bruggepensioneerde te recupereren of het teveel ingehouden deel via de debiteur aan hem terug te betalen en een gebrek aan responsabilisering van alle debiteurs. Debiteurs kunnen onterecht verantwoordelijk gesteld voor foutieve berekeningen en betalingen, terwijl zij niet of niet tijdig over de nodige gegevens beschikken om de bijdragen en inhoudingen correct te berekenen.

Naast voormelde problemen heeft de Raad ook kennis genomen van de nadelige gevolgen van het drempel­effect waardoor de verhoging van de eerste schijf van 100 euro van de aanvullende vergoeding boven de drempel voor (pseudo-) bruggepensioneerden met een laag inkomen volledig wordt opgeslorpt door de inhouding.

III. UITGANGSPUNTEN

Om aan de problemen met betrekking tot de toepassing van de Decava-regelgeving tegemoet te komen, heeft de Raad binnen het kader van de huidige Decava-regelgeving, een aantal voorstellen tot vereenvoudiging uitgewerkt vertrekkende van navolgende uitgangspunten:

- op macro-economisch niveau voor de sociale zekerheid binnen hetzelfde budget blijven als het huidige systeem;
- het huidige netto-inkomen voor de (pseudo-)bruggepensioneerde blijven waarborgen (o.a. door het behoud van de drempels naargelang de gezinssituatie);
- de gegevensuitwisseling tussen de verschillende betrokken actoren en de berekeningen bij volledige en gedeeltelijke kapitalisatie vereenvoudigen;
- de rechtsonzekerheid opheffen;
- alle betrokken partijen (de (pseudo-)bruggepensioneerde, de uitbetalingsinstelling, de RVA, de debiteurs, de ESS en de RSZ) responsabiliseren voor de taken die hen respectievelijk zijn toebedeeld, met het oog op een performantere werking van het Decava-systeem;
- een betere inning waarborgen van de werkgeversbijdragen en inhoudingen door de RSZ (met als gevolg hogere inkomsten voor de sociale zekerheid).

IV. VOORSTELLEN TOT VEREENVOUDIGING VAN DE DECAVA-REGELGEVING

Rekening houdend met voormelde problemen en uitgangspunten heeft de Raad navolgende voorstellen ter vereenvoudiging van het Decava-systeem geformuleerd.

A. Met betrekking tot de notie hoofdebiteur zowel voor de werkgeversbijdragen als inhoudingen

De Raad herinnert eraan dat volgens de huidige Decava-regelgeving wanneer de aanvullende vergoeding door meerdere debiteurs wordt uitbetaald in het kader van één tewerkstelling (bijvoorbeeld omdat het sociaal fonds een deel van de vergoeding voor zijn rekening neemt), de hoofdebiteur verantwoordelijk is voor het aangeven en betalen van de werkgeversbijdragen en inhoudingen. De hoofdebiteur is diegene die de hoogste aanvullende vergoeding betaalt (behalve sectorale afwijking uitsluitend voor de werkgeversbijdrage). Wanneer het totaal van de aanvullende vergoedingen laag is, past de hoofdebiteur de forfaitaire minimum werkgeversbijdrage toe.

Gelet op de veelvuldige problemen die de toepassing van deze notie teweeg brengt (gebrek aan identificatie van de hoofdebiteur, moeilijke communicatie tussen de debiteurs, complexe berekeningen, oncontroleerbaarheid door de RSZ enz.) stelt de Raad voor de notie hoofdebiteur te schrappen en te voorzien dat elke debiteur in principe de werkgeversbijdragen en inhoudingen berekent en aan de RSZ aangeeft en betaalt op de aanvullende vergoeding die hijzelf betaalt aan de (pseudo-)bruggepensioneerde. Aangezien iedere debiteur de aanvullende vergoeding kent die hij zelf betaalt, is het ook logisch dat hij ook verantwoordelijk is voor de aangifte en de betaling van de werkgeversbijdrage en de inhouding op deze aanvullende vergoeding. Bovendien blijkt uit cijfers van de RSZ dat de gevallen met meerdere debiteurs in het kader van één tewerkstelling slechts 6 % uitmaken.

Op dit principe is één uitzondering : in afwijking hiervan wordt in geval van een forfaitaire aanvullende vergoeding betaald door een Fonds voor Bestaanszekerheid, door de werkgever steeds de normale inhouding gedaan, met inachtneming van de drempelzones, op het totale bedrag van de aanvullende vergoeding.

Dit voorstel heeft als voordeel :

- geen gegevensuitwisseling meer tussen de verschillende debiteurs;
- geen onnodig complexe berekeningen meer (bijvoorbeeld bij een verschillende betaalfrequentie);

- correctere Dmfa-aangiften;
- voor de RSZ : één aanspreekpunt aangezien elke debiteur verantwoordelijk is voor de aanvullende vergoeding die hij betaalt, mogelijkheid om controle online uit te voeren, betere inning;
- juridische responsabilisering van elke debiteur.

B. Met betrekking tot de werkgeversbijdragen

De Raad herinnert eraan dat de werkgeversbijdragen worden berekend volgens een vast percentage op het bedrag van de aanvullende vergoeding⁴. Het huidige Deca-va-systeem voorziet evenwel in een maandelijkse forfaitaire minimum werkgeversbijdrage van 25 euro of 18,80 euro vanaf de leeftijd van 60 jaar⁵ in geval van een brugpensioen in de profitsector en van 6,20 euro onder de leeftijd van 60 jaar⁶ in geval van een lopend brugpensioen in de non-profitsector. Deze minimumbedragen worden opgetrokken tot respectievelijk 50 euro, 37,60 euro en 12,40 euro in geval de werkgeversbijdrage wordt verhoogd (vermenigvuldiging met twee in geval de collectieve arbeidsovereenkomst en/of de individuele overeenkomst de doorbetaling van de aanvullende vergoeding in geval van werkhervatting niet voorziet).⁷

Om te vermijden dat in geval van meerdere debiteurs met kleine aanvullende vergoedingen tweemaal de maandelijkse forfaitaire minimum werkgeversbijdrage zou verschuldigd zijn, stelt de Raad voor om deze maandelijkse forfaitaire minimum werkgeversbijdragen in geval van brugpensioen te laten wegvallen, voor zover dit het globale bijdrageniveau niet in het gedrang brengt.

---

⁴ Dit percentage varieert naargelang oude of nieuwe (pseudo-)brugpensioenen, de leeftijd van de bruggepensioneerde, profit of non-profitsector, onderneming in moeilijkheden of in herstructurering.

⁵ In het recent koninklijk besluit van 19 juni 2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2010 tot uitvoering van het hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen, betreffende sociale zekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen en op aanvullende vergoedingen bij sommige sociale zekerheidsuitkeringen, dat uitvoering geeft aan het advies nr. 1.798 van de Raad worden deze bedragen vervangen door respectievelijk 26,50 euro en 19,93 euro. Voor de brugpensioenen vanaf 1 april 2012 worden deze bedragen respectievelijk verhoogd tot 50 euro en 37,60 euro.

⁶ Voor de lopende brugpensioenen bedraagt het minimum forfait in de non-profit 6,20 euro onder de 60 jaar. In voormeld koninklijk besluit wordt dit bedrag verhoogd tot 6,57 euro.

⁷ In het recent koninklijk besluit dat uitvoering geeft aan het advies nr. 1.798 van de Raad worden deze bedragen vervangen door respectievelijk 53 euro, 39,86 euro en 13,14 euro.

Hij wijst erop dat het maandelijks minimumforfait voor de nieuwe brugpensioenen in de non-profitsector reeds is weggevallen en dat het voor de pseudo-brugpensioenen nooit is ingevoerd geworden.

Bovendien is hij van oordeel dat deze maandelijks minimumbijdrage een historisch overblijfsel is dat gelet op de forse verhoging van de percentages aan belang heeft ingeboet. Het risico dat de werkgeversbijdrage het maandelijks minimumforfait niet bereikt, is door de verhoging van de percentages erg laag geworden. Volgens de RSZ vergt de controle op deze parameter meer tijd en geld dan dat het budgettair opbrengt.

Dit voorstel heeft als voordeel :

- geen gegevensuitwisseling meer in geval van meerdere debiteurs omtrent de toepassing van het minimumbedrag;
- geen complexe berekeningen tussen meerdere debiteurs omtrent de proratisering van het minimumbedrag;
- geen foutieve Dmfa-aangiften,
- voor de RSZ : betere inning van de bijdragen.

C. Met betrekking tot de inhoudingen ten laste van de (pseudo-)bruggepensioneerde

De Raad herinnert eraan dat volgens de huidige Decava-regelgeving de inhouding berekend wordt op de som van de sociale uitkering (maandelijks theoretisch bedrag van de werkloosheidsuitkering of maandbedrag van de onderbrekingsuitkering) en de aanvullende vergoeding. Er wordt evenwel een minimuminkomen gewaarborgd waaronder geen inhouding mogelijk is. M.a.w. mag de toepassing van de inhouding niet tot gevolg hebben dat het (pseudo-)brugpensioen (som van de sociale uitkering en de aanvullende vergoeding) onder een welbepaalde drempel daalt. De drempelbedragen zijn afhankelijk van het feit of de (pseudo-)bruggepensioneerde al dan niet gezinslast heeft. Deze drempels zijn op 1 februari 2012 vastgelegd op 1.329,23 euro per maand voor een (pseudo-)bruggepensioneerde zonder gezinslast en op 1.601,08 euro per maand met gezinslast.

De gezinsituatie wordt door de (pseudo-) bruggepensioneerde, via de uitbetalingsinstelling in geval van brugpensioen of Canada dry, meegedeeld aan de RVA, ook bij wijziging in de gezinsituatie.

Voor de werkloosheidsuitkeringen moet het dossier toekomen op de RVA uiterlijk de laatste dag van de kalendermaand volgend op deze tijdens dewelke de wijziging zich heeft voorgedaan. De wijziging heeft invloed op de uitkering vanaf de dag waarop zij zich heeft voorgedaan. Wanneer zij geen verlies of vermindering van de uitkering tot gevolg heeft en het volledig dossier niet tijdig werd ingediend, heeft zij in principe slechts uitwerking vanaf de dag dat het dossier werd ingediend bij de RVA.⁸

Voor de berekening van de inhouding moet de wijzigingsaangifte op het werkloosheidsbureau toekomen uiterlijk de laatste dag van de kalendermaand volgend op deze tijdens dewelke de wijzigende gebeurtenis zich heeft voorgedaan. Een wijzigingsaangifte die laattijdig werd ingediend en waaruit gezinslast blijkt, heeft pas effect de eerste dag van het daarop volgend kwartaal die volgt op de aangifte; laattijdige aangifte van het wegvallen van gezinslast heeft uitwerking met terugwerkende kracht tot de datum van de wijziging van de toestand.⁹ De RVA maakt het gegeven met betrekking tot de gezinsituatie over aan de RSZ.

1. Berekeningsgrondslag van de inhouding

Gelet op de talrijke onverenigbaarheden tussen de sociale uitkeringen die de debiteurs in de Dmfa aangeven en deze die door de RVA aan de RSZ worden meegedeeld alsmede op de complexe berekeningen bij gedeeltelijke kapitalisatie om fictief rekening te houden met de sociale uitkering betaald tot de wettelijke pensioenleeftijd of het einde van de onderbrekingsperiode, stelt de Raad voor om in principe de inhouding "enkel" op de aanvullende vergoeding te berekenen (met toepassing van de formules opgenomen in punt IV. C. 3, die later worden aangepast in functie van toekomstige indexeringen en herwaarderingen.)

Uit cijfergegevens overgemaakt door de RSZ blijkt immers dat 85 % van de bruggepensioneerden het maximumbedrag van de werkloosheidsuitkering (nl. 1202 euro sedert 2012/2 voor de categorie van bruggepensioneerden met startdatum tussen 2002 en 2007) ontvangen.

---

⁸ Artikelen 92 en 96 van het ministerieel besluit van 26 november 1991 houdende de toepassingsregelen van de werkloosheidsreglementering.

⁹ Artikel 30 van het koninklijk besluit van 29 maart 2010 tot uitvoering van hoofdstuk 6 van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen, betreffende sociale zekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op brugpensioenen en op aanvullende vergoedingen bij sommige sociale zekerheidsuitkeringen.

Voor de 15 % van de gevallen waarbij de sociale uitkering lager is dan de maximum werkloosheidsuitkering, stelt de Raad voor dat de RSZ in samenwerking met de RVA een oplossing zou uitwerken waarbij gewerkt wordt met categorieën gekoppeld aan een cijfercode van de RVA die vastgesteld wordt bij aanvang van het stelsel, met als doel ook voor die gevallen ervoor te zorgen dat hun inkomen gewaarborgd blijft.

Voor de pseudo-brugpensioenen dient de oplossing rekening te houden met de nieuwe reglementering inzake de degressiviteit van de werkloosheidsuitkeringen die op 1 november 2012 in voege zal treden. Aangezien in dit kader ook rekening moet gehouden worden met de beginselen van vereenvoudiging en de haalbaarheid voor de RVA en RSZ, wordt voorgesteld uit te gaan van een gemiddelde uitkering, die door de RVA en de RSZ tijdig wordt bezorgd aan de debiteuren.

Bovendien dient er ook rekening gehouden met de betrokkenen die halve uitkeringen ontvangen.

De Raad stelt voor dat in die gevallen de RSZ de debiteur meedeelt of de sociale uitkering lager is dan de maximum werkloosheidsuitkering en zo ja, ook de categorie en de cijfercode. De RSZ ontvangt deze gegevens van de RVA.

Dit voorstel heeft als voordeel :

- de debiteurs moeten in principe geen rekening meer houden met de sociale uitkering voor de berekening van de inhouding;
- minder gegevensuitwisseling nodig (vermits geen geactualiseerd bedrag van de sociale uitkering meer nodig);
- geen foute complexe berekeningen meer in geval van gedeeltelijke kapitalisatie om fictief met de sociale uitkering rekening te houden en in geval van meerdere debiteurs;
- correctere Dmfa-aangiften (de debiteurs kennen het bedrag van de aanvullende vergoeding);
- voor de RSZ : betere inning en controle.

2. Drempelbedrag voor de inhouding

Teneinde zoveel mogelijk aan te sluiten bij de huidige situatie, is de Raad van oordeel dat de twee bestaande drempels (met en zonder gezinslast) waaronder er geen inhouding mag gebeuren, dienen gehandhaafd te worden.

De Raad stelt voor dat de RSZ de gezinsituatie ter beschikking stelt van de debiteurs.

De RSZ ontvangt dit gegeven van de RVA, die op haar beurt dit gegeven verkrijgt van de uitbetalingsinstellingen voor het brugpensioen en pseudo-brugpensioen en via de betrokkene zelf voor de andere gevallen (supplementen op tijdskrediet en op invaliditeitsuitkering).

Aangezien de gezinsituatie een groot aantal anomalieën bij de RSZ tot gevolg heeft en de RVA voor het gegeven met betrekking tot de gezinssituatie fungeert als authentieke bron, dringt de Raad erop aan dat alle betrokken partijen hun verantwoordelijkheid zouden opnemen teneinde een correcte en tijdige aangifte van de gezinssituatie bij de RVA te bewerkstelligen, ook bij wijziging.

3. Bedrag van de inhouding

a. Bij één enkele debiteur

- 1) Voor de (pseudo-)bruggepensioneerden die het maximumbedrag van de werkloosheidsuitkering ontvangen, stelt de Raad voor volgende formules toe te passen naargelang het bedrag van de aanvullende vergoeding binnen de drempelzone dan wel boven de drempelzone ligt.

Bij de uitwerking van de formules werd rekening gehouden met bedragen die van toepassing waren voor het kwartaal 2012/2. Deze bedragen dienen uiteraard aangepast rekening houdend met de indexeringen en herwaarderingen sinds het kwartaal 2012/2.

De drempelzones zijn rekening houdend met een maximale werkloosheidsuitkering van 1202 euro :

$$\begin{aligned} & \text{€ } 127,23 < AV < \text{€ } 219,64 \text{ (zonder gezinslast)} \\ & \text{€ } 399,08 < AV < \text{€ } 510,39 \text{ (met gezinslast)} \end{aligned}$$

De Raad acht het wenselijk om “in” de drempelzone (zone tussen 127,23 euro en 219,64 euro indien geen gezinslast en tussen 399,08 euro en 510,39 euro indien gezinslast) een beperkte inhouding te doen. De bedoeling is de inhouding af te toppen om een minimum inkomen te garanderen. Als de aanvullende vergoeding onder de drempelzone ligt is er geen inhouding.

Vandaar stelt de Raad voor om “in” de drempelzone volgende formule toe te passen :

$$\begin{aligned} \text{inhouding} &= AV - 127,23 \text{ (zonder gezinslast)} \\ \text{inhouding} &= AV - 399,08 \text{ (met gezinslast)} \end{aligned}$$

Voor de inhouding “boven” de drempelzone stelt de Raad volgende formule voor:

$$\text{inhouding} = AV \times 6,5\% + \text{€ } 78,13 \text{ (waarbij € } 78,13 = 6,5\% \text{ op € } 1202)$$

Deze formules die enkel worden toegepast op de aanvullende vergoedingen en aldus een vereenvoudiging inhouden, leiden tot dezelfde inhoudingen als in het huidig stelsel.

- 2) Voor de (pseudo-)bruggepensioneerden die niet het maximumbedrag van de werkloosheidsuitkering ontvangen, stelt de Raad voor dat de RSZ in samenwerking met de RVA een oplossing zou uitwerken waarbij er gewerkt wordt met categorieën waarop hogere drempels van toepassing zijn, zodat ook voor hen hun inkomen gewaarborgd blijft.

b. Bij meerdere debiteurs

De Raad stelt voor dat, in geval van meerdere debiteurs, de werkgever, met het oog op een betere controle, bij de RSZ aangeeft welke debiteur de normale inhouding doet, zoals hierboven vermeld voor de enige debiteur en welke debiteur een inhouding doet zonder drempelonderscheid volgens volgende formules naargelang het bedrag van de aanvullende vergoeding :

- $AV \leq € 100 \Rightarrow \text{inhouding} = AV * 6,5\%$
- $€ 100 < AV \leq € 300 \Rightarrow \text{inhouding} = AV * 15\% - 8,5$
- $AV > € 300 \Rightarrow \text{inhouding} = AV * 6,5\% + 17$

Hierbij geldt als uitgangspunt dat de debiteur die de hoogste aanvullende vergoeding betaalt, de normale inhouding doet met inachtneming van de drempelzones en de andere debiteur de voormelde formules toepast zonder drempelonderscheid.

Voor personen met gezinslast die de aanvullende vergoeding ten laste van een derde ontvangen en een supplementaire vergoeding ten laste van de werkgever, dient een technische oplossing ontwikkeld te worden om ervoor te zorgen dat de correcte inhouding op het globaal inkomen uitgevoerd wordt met respect voor het principe van neutraliteit, zoals geformuleerd in de uitgangspunten van dit advies.

In geval een forfaitaire aanvullende vergoeding wordt betaald door een Fonds voor Bestaanszekerheid, wordt door de werkgever steeds de normale inhouding gedaan, met inachtneming van de drempelzones, op het totale bedrag van de aanvullende vergoeding.

Indien de inhouding gelijk of hoger is dan het aandeel van de werkgever in de aanvullende vergoeding, kunnen hiervoor in onderling overleg bijzondere modaliteiten worden voorzien, met respect voor het principe van neutraliteit, zoals geformuleerd in de uitgangspunten van dit advies.

Voornoemde afwijkende modaliteiten mogen niet leiden tot nieuwe gegevensstromen tussen debiteuren onderling.

De Raad wijst erop dat deze werkwijze een eenmalige communicatie veronderstelt tussen de verschillende debiteurs bij de opstart van het systeem, met inbegrip van voorzienbare en geprogrammeerde wijzigingen, bijvoorbeeld een verhoging van de aanvullende vergoeding op een bepaalde leeftijd. Enkel wijzigingen inzake debiteuren die tot gevolg hebben dat de inhouding volgens de formule voor de enige debiteur met drempelonderscheid door een andere debiteur moet worden toegepast, moeten afzonderlijk worden meegedeeld. Er zal worden bekeken welke gegevensuitwisseling hiervoor kan worden opgezet, maar vanuit het algemeen principe van responsabilisering van de debiteurs, rekent de Raad erop dat de werkgever de andere debiteurs zal informeren over welke formule van inhouding zij moeten toepassen.

D. Met betrekking tot kapitalisatie van de aanvullende vergoeding

De Raad herinnert eraan dat volgens de huidige Decavaregeling er een ingewikkelde berekening voorzien is in geval van kapitalisatie van de aanvullende vergoeding.

De Raad doet daarom volgende voorstellen :

1. Bij éénmalige kapitalisaties en gedeeltelijke kapitalisaties zonder maandelijkse aanvullende vergoeding

Wanneer alle aanvullende vergoedingen in één keer worden betaald bij de aanvang van het (pseudo)brugpensioen, stelt de Raad voor de gewone patronale bijdrage toe te passen en een éénmalige inhouding te doen van 22 %. Hetzelfde geldt wanneer een werkgever zijn verplichtingen op een bepaald ogenblik wil afsluiten en de resterende aanvullende vergoeding in één keer aflost en wanneer kapitalen worden betaald die niet gepaard gaan met de wettelijke maandelijkse aanvullende vergoeding tot aan het wettelijk pensioen.

2. Bij gedeeltelijke kapitalisaties betaald bovenop de wettelijke maandelijkse aanvullende vergoeding

De Raad stelt voor, om voor alle aanvullende vergoedingen die niet maandelijks worden betaald, maar die betaald worden bovenop een maandelijkse aanvullende vergoeding tot aan het wettelijk pensioen die minimum deze is van de CAO nr. 17., dezelfde werkwijze toe te passen als bij meerdere debiteurs.

SLOTOPMERKINGEN

De Raad vraagt dat de nieuwe regeling zoals voorgesteld door de sociale partners in werking zou treden vanaf 1 april 2013 en vraagt te worden geraadpleegd over de ontwerp teksten en uit te werken oplossingen. Daarna kunnen geen afwijkende regelingen meer worden genomen. De nieuwe regelingen die overeengekomen worden en die aanvullende vergoedingen opsplitsen onder meerdere debiteurs moeten zich inpassen in de voorgestelde principes.

De Raad neemt akte van de verklaring van de RSZ dat door deze voorstellen de anomalieën met meer dan 80% zullen afnemen en de controle op de toepassing van de inhoudingen en bijdragen daardoor beheersbaar wordt.
